

KÍNAI MOSÓSZALON

- forgatókönyv -

Írta:

Pálfi Bernadette

2. változat
2015 április.

1. KÜLSŐ-UTCA-MOSÓSZALON ELŐTT; ESTE:

Egy öszülő férfi, (kapucnis felsőben + zakóban) egy hideg tavaszi estén, sporttáskával vállán kimért léptekkel közeledik egy cégér nélküli üzlethelyiség felé. Az utcaszakasz kietlen, elhagyatott; csupán egy utcalámpa ég a sarkon, a város zaja a férfi háta mögött halkán lüktet.

N/NARRÁTOR: „ A következő történetnek nincs tanulsága. Megtörtént, megtörtént, gondolta F., csak ezt nem értette, hogy miért történt. Ez a nem- értés legalább annyira érdekelte, mint maga az, ami történt. Egy másodperc törtrészének a törtrészén múlt minden. Ezt a kis törtrészt kéne elemezni tudni, belehatolni ennek az ezredmásodpercnek a tektonikájába, gondolta F. , és kozmikus méretűvé kéne növesztteni.”

Egy pillanatra megáll az ajtó előtt, sziluettje tükröződik az üzlet sötét ablakán. A férfi lassú mozdulattal hátranéz, megbizonyosodik róla, hogy senki sem látja, ahogy közeledik a szokatlan, üresnek tűnő helységbe. Mintha saját otthonába lépne, finoman megragadja a kilincset. Egy parányi ajtócsengő hangja hallatszik, ahogy a férfit elnyeli a bent lévő félhomály.

N/FÉRFI: „Végig remegett a gyomromban, mint hamu a parázs fölött, egyetlen idegszál. Éreztem ezt a remegést, de azért úgy tettem, tiszta erőből, mintha mélyen aludnék. Néha ez is segít.”

2. BELSŐ-MOSÓSZALON PULT-ESTE:

A furcsa helységben kék neonfények pislákolnak, a sarokban egy pult mögött egy kimonóba öltözött fiatal kínai nő rezzenéstelen arccal ül, rápillant a megérkező férfira. A pulton vörös lámpa világítja meg kifejezéstelen, komoly tekintetét. A férfi a pulthoz lép, elszántan és komoran, fáradt mozdulattal néz a nőre, majd leemeli válláról az üres

sporttáskát. A nő farkasszemet nézve vele, gépiesen kiczipzározza a táskát, amely teljesen üresnek bizonyul.

N/FÉRFI: „Csak az nem világos, hogy akkor mikor voltam a jósnőnél? Vannak ilyen örült napok, amikor anélkül, hogy észrevennénk, rengeteg minden történik velünk, és utólag csak kapkodja a fejét az ember. Ugyanis én aznap délelőtt tizenegy és tizenkettő között jártam a jósnőnél, máskor nem lehetett, mert az ő előjegyzési naptára hetekre előre tele volt, és nem tolerálta sem azt, ha lemondta az ember, sem azt, ha késett.”

Bólint egyet, már érti, milyen szándékkal jött a férfi. Két kezével felemeli a táskát a pultról, jobb kezével útbaigazítja a férfit, a terem túlsó végébe mutat. A terem közepén egyetlen, kivilágosított mosógép látható. A kínai nő hátralép, bekebelezi a terem sötétje. A férfi, mintha életében először használna hasonló gépezetet, gondterhelten a mosógép fele irányul.

3. BELSŐ-MOSÓSZALON-MOSÓGÉP ELŐTT-ESTE:

A mosógép elé már kikészítettek egy széket, amire a férfi bátortalanul leül, vár, körbenéz. Mintha egy hasonszőrű embertől várna el némi útbaigazítást. Ránéz a gépre, és anélkül, hogy ruhát pakolna bele, félszegen megnyomja a program elindítására való gombot. A gép halkán zakatolni kezd, a férfi mereven figyeli a forgást, belemerül a hipnotikus, bódító üresjáratú sodrásba.

N/FÉRFI: „Szerettem ehhez a jósnőhöz járni, mert igazán nem ortodox módszerei voltak. Nem fűzött hozzá semmilyen kommentárt. Nem mondta azt, hogy meg fogok halni, sem azt, hogy sikerem lesz bármiben, csak annyit mondott: kinyílt az időkapu.”

Figyelmét hirtelen eltereli az egyik sötét zugból felbukkanó pongyolás nő, de mintha ez egy természetes jelenség lenne, a férfi figyelme visszaterelődik a zúgó gépezetre. A sápadt nő egy szennyes kosarat cipel magával, nem akarja észrevenni a

férfit, lesütött szemekkel eltűnik a félhomályban. Kosarából fehér lé (tej) csorog. A férfi továbbra is feszült figyelemmel koncentrálna a monoton zakatolásra. Arckifejezése tükröződik a mosógép kör alakú ajtajában.

N/FÉRFI: Ágnes egy könyvet olvas az ágyban fekve, álmos hangon kiszól:

- Szedd ki a mosógépet! - kiáltja. - És teregeds ki a lepedőket, de utána húzogasd meg jól őket, hogy ne kelljen vasalni!

Átmenet nélkül, a férfi háta mögött hangos, swing zenére egy szárítókötélen különböző színes, színházi ruhakombinációk sorjáznak el, de a férfi hipnotizálva marad, nem hallja a ritmusos rövid dallamot és a kosztümök mechanikus vonaglását. Egy pillanat alatt véget ér a látomás, a termet újra ellepi a hangos gépbúgás.

Megáll a mosógép. A férfi kételkedve közelebb hajol hozzá. Hirtelen tompa telefoncsengetés hallatszik. A férfi lassú karnyújtással, kissé félve kinyitja a mosógép ajtaját, ahonnan vörös fény árad. A csöngetés fülsüketítővé válik. A férfi kihúzza egy piros telefonkészüléket a mosógép mélyéről. Felveszi a kagylót, a füléhez tartja. A készülékből kitartó, hangos színházi tapsvihar, füttyülés árad. A férfi halálra rémülve lecsapja a készüléket.

Háta mögött, az üzlethelyiség kirakata előtt egy hozzá hasonlatos férfi sziluettje rajzolódik ki. Az ismeretlen alak egy ugyanolyan zsinóros telefonszék kezében, mely foglaltat jelez. A bent ülő férfi zaklatottan nézi az utcán megállt sötét idegent, de mire észbe kapna, előtte legördül egy vörös színházi függöny. Mire a függöny újra szétnyílik, már csak a férfi hült helye látszik. Helyette a férfi ruhái lapulnak vizesen a széken.

N/NARRÁTOR: „Talán ezért szeretett nagyvárosban élni. A nagyvárosok tele vannak véletlen találkozásokkal, és véletlen beszélgetésekkel: az a dolguk a nagyvárosoknak-gondolta F. , hogy tele legyenek véletlenekkel és névtelenekkel.”

A kimonós fiatal kínai nő, a férfi sporttáskájával kezében, rutinosan a székhez lép, majd ütemesen összehajtogatja a ruhákat. Elhelyezi a nehéz, lucskos anyagokat a táskában. Becipzározza, a széken hagyja, elvonul. A táskára kör alakú reflektorfény vetül. Hangos, morajló tapsvihar hallatszódik.